

лирикъ всичко вече бѣше ся измѣнило, че народнытъ и политическы отношенія бѣхъ ся прѣобразили, безъ да гледать на това, че на мѣстото на Македоніѣ, Дарданіѣ, Мизіѣ, Дакіѣ, бѣше ся въздигнало Българското господарство — Римъ и Византія ся прѣпирали за това, кои сѣ тѣзъ земи и кому сѣ по право подвластны въ духовното отношеніе. До когато Папытъ признавали властѣ на цариградскытъ императори, тази прѣпирня не была нищо повече отъ единъ протаканъ тяжбъ (давія); но когато истытъ папы си сѣздали новъ защитникъ, новъ римскый Императоръ въ лицето на Карла Великаго, тази прѣпирня станала грозно изискваніе даже съ лихвѣтъ, която лишавала цариградскытъ патріарсы отъ значеніето което имъ подобавало. Именно таквъзъ тържество си приготвляли папытъ за себе си слѣдъ сваяніето на Патріарха Фотія: тѣ заплашвали вече да прѣдадѣтъ на опозореніе и патріарха Игнатія, правдинытъ на когото тѣй до скоро поддържали; а между това въ тѣзи подѣ прѣ-